

[Ministeren f. Landbrug og Fiskeri.]

dende, set i Forhold til de Kapitalværdier, som er investeret i Besætninger, Redskaber og Inventar.

Jeg havde Indtryk af, at det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen var noget ængstelig for, at § 8, som den er foreslaaet, havde det Skær over sig, at den ikke var tilstrækkelig — jeg ved ikke, om jeg maa sige i særlig høj Grad for hans Vedkommende. Det ærede Medlem citerede Bemærkningerne til Paragraffen og mente, at den vilde komme til at virke som Tilfældet er med Anmeldelsespligten for de brændte Gaarde, og at vi vilde faa for lidt af disse Ejendomme i det hele taget. Det tror jeg, det ærede Medlem har Uret i. Der er for Resten det interessante med Hensyn til brændte Gaarde, at naar det i Dag bliver anmeldt, at en Gaard er brændt og Jordlovsudvalget kan komme til at købe, viser det sig, at i 90 pCt. af de Tilfælde, hvor Anmeldelse er sket, har Jordlovsudvalget ogsaa købt Ejendommen. Jordlovsudvalget har altsaa en altovervejende Mulighed for at købe disse Ejendomme paa rimelige Vilkaar.

Det ærede Medlem citerede videre og sagde, at Jordlovsudvalget endvidere i flere Tilfælde havde været Vidne til, at andre Liebhaveere afgav større Tilbud, end Udvalget ansaa for forsvarligt, hvorved de altsaa erhvervede de udstykningstjenlige Ejendomme. Nu vilde jeg have sat Pris paa, om det ærede Medlem havde fortsat sin afbrudte Oplæsning, for saa vilde han have set, at Forklaringen kommer i næste Stykke, og Forklaringen ligger i den abnorme Prisudvikling i Krigsaarene. Det ærede Medlem var ogsaa bange for, at vi vilde komme i den Situation, at der kom for faa Herregaarde ud i den frie Handel, og det kan man selvfølgelig have Bekymring for, men det er dog alligevel ganske interessant, forekommer det mig, at se, at der, hvis vi gaar 30 Aar tilbage i Tiden, er udstykket 120 Hovedgaarde, hvorfra der er overtaget over 12 Tdr. Hartkorn og selv om dette maa ses i Forbindelse med Majoratsafløsningen, betyder det alligevel noget. Endvidere er der i dette Aaremaal købt et lille Hundrede store Gaarde paa over 12 Tdr. Hartkorn. Det fortæller dog et og andet om det Udbud, der har været af disse store Gaarde.

Jeg vender mig saa til Spørgsmaalet om Tillægsjord til indeklemt Husmænd. Det drejer sig naturligvis her om at hjælpe i den Udstrækning, det lader sig gøre. Men vi

har i Dag egentlig ikke noget Billede af Trangen eller Lysten til at købe Tillægsjord, og jeg vil gaa ud fra, at ogsaa den Trang i nogen Grad vil vise sig at være konjunkturbestemt. Det er jo en Erfaring, at i en Tid med opadgaende Konjunkturer kan man spørge næsten, hvor man vil, og saa vil man faa det Svar: Ja, vi vil gerne have mere Jord! Men i en Tid med nedadgaende Konjunkturer er det modsatte Tilfældet. Vi har jo faaet disse 3 Mands Udvalg nedsat, efterhaanden er de vel kommet i Virksomhed i de fleste Kommuner, og Udvalgene vil til sin Tid kunne give et Billede eller et Indtryk af den Trang, der er til Tillægsjord. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Einar Simonsen i, at disse 3 Mands Udvalg paa dette og paa andre Omraader kan faa en meget stor Beydning, og jeg haaber, at de vil faa det. Men jeg maa maaske ogsaa gøre opmærksom paa, at man i Øjeblikket ingenlunde bliver løbet paa Dørene af Folk, der vil have mere Jord. Det karakteristiske i den sidste Tid er netop, at der ret ofte kommer Folk, der af forskellige Grunde beder om Tilladelse til at sælge Jord fra Husmandsbrug, som efter deres individuelle Forhold er blevet for store. Det er undertiden ældre Folk, eller det er Haandværkere, og det er andre, som har et eller andet Job ved Siden af. Jeg nævner det kun som Modvægt mod det andet, for man kan ikke generalisere og sige, at nu er der Trang til Jord; Konjunkturerne kan meget vel forandre sig, saa at det omvendte bliver Tilfældet. I det hele taget maa man gøre sig fortrolig med, at der aldrig kan blive Tale om at supplere alle de 50.000 for smaa Brug, eller hvor mange man nu regner med, men dette har jeg ogsaa Indtryk af, at samtlige Ordførere var indforstaaede med. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen har Ret i, at der for Tiden højst vil blive Tale om Suppleringsjord til en 30.000 Mennesker. Dels vil der jo altid være Ejere, som ikke ønsker mere Jord, og dels vil der ogsaa være Folk, der ikke egner sig til at faa mere. Nogle er saa dygtige eller driver deres Brug saa intensivt, at de kan faa betydeligt større Udbytte paa nogle faa Tønder Land, end deres Nabo kan faa paa et langt større Areal. Vi har i flere af de smaa Brug Folk med en ganske enestaaende Dygtighed som Jordbrugere, Folk, der i Henseende til intensive Driftsformer er noget helt enestaaende, hvorthen man saa i det hele taget vender Blikket. Noget andet er —